

теленцето по име, Гривъ чулъ тихъ плачъ. Огледалъ се и видѣлъ срѣдъ камънацитѣ една малка русалка съ дълги коси, които блѣстѣли на месечината като злато.

— Защо плачешъ? — запиталъ я Гривъ.

— Убодохъ си крака и не мога да се върна въ езерото.

Гривъ взелъ русалката на ръце и я занесълъ до езерото.

— Какъ да ти се отплатя? — запитала русалката. — Искашъ ли да ти напълня калпака съ жълтици? На дъното на езерото има цѣли купища.

— Защо ми сж жълтици? Кажи ми де е моето теленце!

— Лежи болно при чешмата въ Тъмни-долъ. Поръси му главицата съ вода и ще стане. А пъкъ ако ти потрѣбвамъ за нѣщо нѣкога, ела като се стъмни, седни на тая скала, хвърли три камъка въ водата и извикай три пжти: жи-у! жи-у! жи-у!

Минали нѣколко години. Умрѣлъ бащата на Гривъ. Като билъ боленъ и слабъ презъ последнитѣ си дни, той отстжпилъ предъ увещанията на упоритата мащеха и оставилъ имота си на нея и преродения си синъ.